

POSTANOWIENIE

20 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 20 listopada 2025 r. w Warszawie

w sprawie z wniosku R.S.

z udziałem J.B., R.B., B. w B., J.H., M.H., E.H., S.J., E.J., J.K., W.K., L.M., J.M.,

K.M., M.N., K.O., K.O.1, M.P., M.P.1,

A.R., M.R., A.S., K.S., E.S., M.S., M.S.1, Ł.U., P.U.,

A.Ż. i M.Ż.

o ustanowienie służebności drogi koniecznej,

na skutek skargi kasacyjnej R.S.

od postanowienia Sądu Okręgowego w Lublinie

z 11 września 2023 r., II Ca 1244/22,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki B. w B. -
tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego - 240,00
(dwieście czterdzieści) zł z odsetkami w wysokości odsetek
ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia
pieniężnego za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia
wnioskodawcy odpisu postanowienia do dnia zapłaty.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący wniósł o przyjęcie skargi do rozpoznania w oparciu o pierwszą, drugą i czwartą spośród wymienionych przesłanek.

Sformułowane przez skarżącego istotne zagadnienie dotyczy konieczności wyjaśnienia pojęcia „odpowiedniości” dostępu do drogi publicznej w rozumieniu art. 145 § 1 k.c. Drugą przesłankę skarżący odniósł do zakresu podmiotowego służebności drogi koniecznej, zaś ostatnią do oczywiście wadliwej oceny Sądu drugiej instancji, że nieruchomości objęta postępowaniem posiada już odpowiedni dostęp do drogi publicznej.

Przez istotne zagadnienie prawne, o którym mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., należy rozumieć problem o charakterze prawnym, powstały na tle konkretnego przepisu prawa, mający charakter rzeczywisty w tym znaczeniu, że jego rozwiązanie stwarza realne i poważne trudności. Problem ten musi mieć charakter uniwersalny, co oznacza, że jego rozwiązanie powinno służyć rozstrzygnięciu innych, podobnych spraw. Chodzi przy tym o problem, którego wyjaśnienie jest konieczne dla rozstrzygnięcia danej sprawy, a więc pozostający w związku z podstawami skargi oraz z wiążącym Sąd Najwyższy, a ustalonym przez sąd drugiej instancji, stanem faktycznym sprawy (art. 398¹³ § 2 k.p.c.) i także w związku z podstawą prawną zaskarżonego wyroku (zob. postanowienia SN: z 21 maja 2013 r., IV CSK 53/13, z 3 lutego 2012 r., I UK 271/11, nie publ.). Konieczne jest przytoczenie argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Skarżący powinien nie tylko wskazać przepis prawa (materialnego lub procesowego), którego dotyczy zagadnienie, ale także przedstawić pogłębioną argumentację prawną w celu wykazania, że zagadnienie jest istotne, a jego rozstrzygnięcie ma znaczenie dla merytorycznego rozstrzygnięcia w jego sprawie (zob. m.in. postanowienia SN: z 23 sierpnia 2007 r., I UK 134/07, z 9 lutego 2011 r., III SK 41/10, nie publ.).

Natomiast oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga

wykazania, że określony przepis prawa, mimo, iż budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. postanowienia SN: z 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, z 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, nie publ.).

W odniesieniu z kolei do ostatniej ze wskazanych przesłanek należy zauważyć, że zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, odwołanie się do przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wymaga przedstawienia, w czym wyraża się „oczywista zasadność” skargi oraz argumentacji wykazującej, że istotnie skarga jest oczywiście uzasadniona. Chodzi tu o wykazanie kwalifikowanej postaci naruszenia prawa materialnego lub procesowego, polegającej na jego oczywistości widocznej *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. m.in. postanowienie SN z 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Celem sformułowania powyższej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest wykazanie jedynie oczywistego naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacji, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia (zob. postanowienie SN z 6 listopada 2012 r., III SK 16/12, nie publ.).

Skarżący nie wykazał jednak, że wskazane przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w niniejszej sprawie zostały spełnione

Ocena odpowiedniego dostępu do drogi publicznej jest względna i zależy nie tylko od interesu wnioskodawcy, ale także osób potencjalnie obciążonych tą służebnością (zob. m.in. postanowienie SN z 31 lipca 2025 r., I CSK 285/24, nie publ.). Argumentacja przytoczona przez skarżącego nie uwzględnia tej zasady i w istocie zmierza do nadmiernego poszerzenia już istniejącego dostęp do drogi publicznej kosztem uczestników, co potwierdzają ustalenia faktyczne Sądu drugiej instancji. Nie stanowi ona zatem dostatecznej podstawy do uznania, że przyczyny mające uzasadniać przyjęcie skargi do rozpoznania rzeczywiście wystąpiły.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Grzegorz Misiurek

(A.T.)

[SOP]